

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **V. D. C.**, narozen dne X
státní příslušnost X
zastoupen Mgr. Markem Eichlerem, advokátem ve Varnsdorfu,
se sídlem S. K. Neumanna 2052, 404 47 Varnsdorf

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2022, č. j. OAM-993/ZA-ZA10-HA10-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo podle ustanovení § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“)

zastaveno řízení o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany z důvodu, že tato žádost byla shledána nepřipustnou podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.

II. Žaloba a její podstatný obsah

2. Žalobce v podané žalobě předně namítl, že napadené rozhodnutí nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci a v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) není náležitě odůvodněno, v čemž spatřoval jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Nedostatečně podle něj byly posouzeny jednotlivé důvody pro udělení azylu. Dále zcela obecně vytkl žalovanému porušení ustanovení § 2 odst. 1 a 4 správního řádu, § 3 správního řádu, § 50 správního řádu, § 52 správního řádu, § 10a zákona o azylu a § 11a zákona o azylu a uvedl, že napadené rozhodnutí je také v rozporu s Úmluvou o právním postavení uprchlíků a porušuje jeho ústavně zaručené právo na život.
3. Žalovaný dle názoru žalobce nesprávně argumentuje tím, že nové skutečnosti nemohou změnit verdikt napadeného rozhodnutí, jelikož neodůvodňují nové posouzení žádosti. Přitom žalobce odkázal na ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu a podotkl, že žalovaný se nedostatečně zabýval tím, že v případě zamítnutí žádosti mu hrozí nucené odcestování do země původu, v níž mu hrozí trest smrti kvůli X.
4. Žalobce taktéž namítl, že žalovaný nevyrozuměl jeho právního zástupce o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí. Žalovaný podle něj měl umožnit jeho právnímu zástupci seznámit se s podklady a vyjádřit se k nim, když jeho seznámení s podklady rozhodnutí proběhlo dne 17. 12. 2021, dne 7. 6. 2022 došlo k převzetí právního zastoupení a napadené rozhodnutí bylo vydáno až dne 18. 7. 2022 a doručeno dne 9. 8. 2022. Od prvotního seznámení s podklady tedy uběhlo více než půl roku, přičemž vydání rozhodnutí mělo následovat ihned po seznámení s podklady. Neumožnění seznámit se s podklady poté žalobce označil za fatální zásah do svých práv.
5. Následně žalobce v podané žalobě sdělil, že jeho právní zástupce je vskutku zděšen tím, s jakou lehkostí žalovaný zastavil řízení o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, když měl jasné informace, že mu hrozí v zemi původu vážná újma. V případě návratu bude totiž přímo na letišti zajat a s největší pravděpodobností mu bude uložen trest smrti či odnětí svobody na doživotí. Odkázal přitom na případ pana T. X. T., o němž se zmiňoval i v rámci správního řízení. Z postupu žalovaného podle něj číší naprostá neúcta k lidskému životu a k účelu řízení o mezinárodní ochraně. Dále žalobce uvedl, že jím uváděné informace musí být posouzeny jako nové skutečnosti, které nemohl uplatnit v předchozím řízení, neboť měl strach, že se mu stane totéž jako panu T. X. T. Žalovaný tedy měl vzít tyto nové skutečnosti v potaz, řádně je prostudovat a posoudit jejich věrohodnost, jakož i z vlastní iniciativy zjistit všechny další skutečnosti potřebné pro zjištění skutkového stavu. Žádné šetření však neprovedl.
6. Dále tak žalobce konstatoval, že žalovaný se měl v souladu s ustanovením § 50 a § 52 správního řádu vypořádat s důkazy a své rozhodnutí měl rovněž řádně odůvodnit. V odůvodnění však úvahy, z nichž při svém rozhodování vycházel, absentují. Taktéž obecně žalobce podotkl, že žalovaný neopatřil podklady potřebné pro vydání rozhodnutí a nezjistil všechny skutečnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, kterým je dodržování mezinárodních závazků České republiky. Podklady se navíc zabýval jen okrajově a nedostatečně.

7. Závěrem podané žaloby proto žalobce navrhl zdejšímu soudu, aby zrušil napadené rozhodnutí, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 21. 9. 2022 nejprve shrnul obsah žalobcem podané žaloby, vyjádřil s ní nesouhlas a odkázal na obsah správního spisu.
9. Dále žalovaný podotkl, že rozhodl v souladu se zákonem, neboť žalobce ve svých výpovědích uváděl v podstatě shodné důvody, jako uváděl v průběhu předchozího správního řízení. Nově uvedené skutečnosti se přitom netýkaly změny situace v zemi původu či důvodů vycestování z Vietnamu. O obavách z hrozby trestu smrti měl žalobce podle žalovaného možnost hovořit již v průběhu předchozích správních řízení, pročť tyto skutečnosti sdělené až nyní působí účelově a s ohledem na podstatné rozpory ve výpovědích též nevěrohodně. Za účelové označil žalovaný také v žalobě uvedené vysvětlení týkající se důvodů, pro které žalobce tyto skutečnosti neuplatnil již v předchozích řízeních. Žalovaný rovněž poukázal na to, že v projednávané věci se jedná již o třetí žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, přičemž v předchozích řízeních žalobce uváděl, že zemi původu opustil z ekonomických důvodů. Co se týče seznámení s podklady rozhodnutí, podotkl, že toto se konalo již dne 17. 12. 2021, avšak zástupce žalobce převzal zastoupení až dne 7. 6. 2022.
10. Následně žalovaný odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 8. 2014, č. j. 1 Az 22/2014-33, s tím, že zhodnotil žádost žalobce jako opakovanou v souladu se zákonem, a proto nebyl důvod vést standardní azylové řízení. Taktéž vyjádřil nesouhlas s názorem, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
11. S ohledem na výše uvedené tedy žalovaný shrnul, že napadené rozhodnutí není nezákonné, nepřezkoumatelné či vadné, a že žalobce nebyl žádným způsobem zkrácen na svých právech. Závěrem svého vyjádření poté navrhl zdejšímu soudu, aby podanou žalobu jako nedůvodnou v celém rozsahu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

12. Ze správního spisu zjistil zdejší soud tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
13. Dne 25. 11. 2021 bylo žalovanému doručeno podání žalobce označené jako „Žádost uprchlické rezidence“ ze dne 21. 11. 2021. V tomto podání žalobce uvedl značně nesrozumitelným způsobem některé informace o své osobě, jakož i důvody, pro které žádá o udělení mezinárodní ochrany. Dne 29. 11. 2021 poté žalobce podal na formuláři ve vietnamském jazyce žádost o udělení mezinárodní ochrany, přičemž následně byl žalovaným vyzván k poskytnutí údajů k této žádosti. Údaje k podané žádosti poskytl žalobce dne 8. 12. 2021, když mimo jiné sdělil, že v rámci minulých řízení užíval identitu T. N. V., narozený dne X. Tuto identitu používal, aby ho v České republice nikdo nenašel. Dále sdělil, že je narozen dne X ve městě X ve Vietnamu, je státním příslušníkem X etnické příslušnosti X, dorozumí se vietnamsky, je bez náboženského vyznání, má tři dcery a je rozvedený. Ve Vietnamu byl řadovým členem X, nijak se však politiky neúčastnil a politické přesvědčení žádné nemá. Jako poslední místo bydliště ve vlasti zmínil obvod X ve městě X. K průběhu cesty do České republiky se následně vyjádřil tak, že v únoru nebo březnu roku 2007 opustil Vietnam a cestoval letecky z X

do X, přičemž měl v cestovním dokladu vízum do Maďarska na 7 dní. Z X jel autem do Prahy a v České republice již zůstal. Ohledně předchozích pobytů v Evropské unii konstatoval, že od roku 2007 pobývá nelegálně v České republice. V roce 2007 měl Maďarské vízum. Rovněž sdělil, že o mezinárodní ochranu již v České republice žádal v letech 2014 a 2017, přičemž v obou případech vystupoval pod jinou identitou uvedenou výše. Ke svému zdravotnímu stavu se vyjádřil tak, že má potíže s X a vyjmenoval léky, které pravidelně užívá. Ohledně důvodů své žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že mu ve Vietnamu hrozí trest smrti, protože X. Pracoval totiž ve X a v jednom z projektů X. Hrozí mu vyšší trest, neboť byl X. Jako druhý důvod uvedl, že by chtěl pokračovat v léčbě X v České republice. Dále k dotazu žalovaného, zda tyto skutečnosti uváděl v rámci správního řízení o své předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, sdělil, že tenkrát měl strach, nechtěl uvádět své jméno a vypovídal úplně jinak. V rámci druhého řízení uváděl zdravotní potíže s X, ale potíže související se X nikoliv. Obavu měl právě kvůli té X, kterou způsobil ve Vietnamu. Tuto obavu má sice stále, ale kamarád mu poradil, aby uváděl pravdivé údaje. V předchozích řízeních přitom kvůli strachu uváděl kromě své identity i jiné údaje nepravdivě.

14. Součástí správního spisu byla i lékařská zpráva ze dne 6. 10. 2021, ze které se mimo jiné podává závěr, že žalobce trpí chronickou X s významnou X. Také je v této zprávě uveden seznam trvale užívaných léků.
15. Za účelem posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany si žalovaný opatřil i písemný materiál označený jako „Vietnam, Přehled údajů o zemi za rok 2020“, který byl překladem materiálu publikovaného v roce 2021 Mezinárodní organizací pro migraci (IOM). V tomto písemném materiálu jsou mimo jiné obsaženy informace o zdravotní péči, trhu práce, bydlení, sociální péči a vzdělávacím systému ve Vietnamu a o jejich dostupnosti pro navrátilce. Dále byl ve správním spisu založen písemný materiál ze dne 22. 4. 2021 označený jako „Vietnam, Informace OAMP – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, Stav: duben 2021“, ze kterého se mimo jiné podávají informace o politické situaci, ratifikaci mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách, mučení, trestu smrti, možnosti vycestování a návratu do vlasti, spolupráci s UNHCR, azylovém systému a aktivních vojenských konfliktech. V předmětném dokumentu jsou rovněž konkrétně označeny četné zdroje, ze kterých bylo při jeho přípravě čerpáno.
16. Součástí správního spisu byly též fotokopie podkladů vztahujících se k předchozím žádostem žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Z těchto podkladů vyplývá, že žalobce v rámci své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany uváděl jako své jméno T. N. V., datum narození X. Dále odlišně uváděl, že ve Vietnamu pobýval až do roku 2013, a že nikdy nebyl členem žádné politické strany. Zemi opustil za účelem výdělků a o mezinárodní ochranu požádal, protože chtěl zůstat v České republice, aby si mohl vydělat nějaké peníze. Tyto uvedené skutečnosti rozvedl v rámci pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Rozhodnutím ze dne 2. 3. 2015, č. j. OAM-266/LE-BE03-HA08-2014, poté žalovaný rozhodl o první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu se neuděluje.
17. V rámci poskytnutí údajů ke své druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany uváděl žalobce v zásadě obdobné údaje jako ve své první žádosti o udělení mezinárodní

ochrany. Jako důvody této druhé žádosti uvedl, že v České republice žije s přítelkyní, která je občankou Evropské unie, a že má problém s X a chce v České republice zůstat, aby se mohl vyléčit. Tyto uvedené skutečnosti rozvedl v rámci pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Rozhodnutím ze dne 31. 10. 2017, č. j. OAM-327/ZA-ZA11-HA10-2017, žalovaný rozhodl taktéž o druhé žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu se neuděluje.

18. Před vydáním napadeného rozhodnutí žalovaný umožnil žalobci, aby se seznámil s podklady rozhodnutí. Z protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany ze dne 17. 12. 2021 vyplývá, že žalobce se nechtěl s podklady rozhodnutí seznámit ani se k nim vyjádřit. Pouze uvedl, že je jeho přáním zůstat v České republice. Rovněž nechtěl navrhnout doplnění podkladů ani uvést další skutečnosti nebo informace, které by měl žalovaný vzít při posouzení jeho žádosti v úvahu. Zmíněný protokol obsahoval i výčet podkladů rozhodnutí, v němž byl mimo jiné uveden i spisový materiál k předchozím žádostem žalobce o udělení mezinárodní ochrany a také zprávy shromážděné žalovaným o zemi původu žalobce.
19. Následně tedy žalovaný vydal napadené rozhodnutí, k jehož převzetí byl žalobce předvolán. Ten se však k převzetí napadeného rozhodnutí dne 9. 8. 2022 nedostavil, jak vyplývá z úředního záznamu o nedostavení se k převzetí rozhodnutí v řízení o udělení mezinárodní ochrany.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

20. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (procedurální směrnice), a po projednání věci, k němuž nařídil jednání, dospěl k následujícím závěrům, přičemž vycházel z následující právní úpravy.
21. Podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu *se pro účely tohoto zákona rozumí opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou před nabytím právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany nebo kdykoli po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany.*
22. Podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.*
23. Podle ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by*

cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

24. Podle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.
25. Zdejší soud předně na tomto místě konstatuje, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, o níž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím, je třeba považovat za opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany ve smyslu výše citovaného ustanovení § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu, což ostatně nerozpoukává ani žalobce. V souvislosti s podanou žalobou tak zdejší soud považuje za vhodné odkázat na závěry vyjádřené v judikatuře Nejvyššího správního soudu týkající se takových žádostí. Konkrétně v rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, Nejvyšší správní soud uvedl: „*Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času.*“ A dále: „*Ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu představuje jistý filtr, jehož prostřednictvím je možné propustit do dalšího opakovaného řízení o udělení mezinárodní ochrany již jednou rozhodnutou věc. Jedná se přitom o výjimku, kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté, tzv. res iudicata, resp. v daném případě res administrata.*“ Rovněž Nejvyšší správní soud v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, uvedl: „*Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany proto musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.*“
26. V usnesení ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 Azs 57/2017-52, poté Nejvyšší správní soud uvedl: „*Opakovanou žádost o mezinárodní ochranu lze věcně posoudit pouze tehdy, uvedl-li žadatel nové skutečnosti nebo zjištění týkající se důvodů pro udělení azylu nebo důvodů pro udělení doplňkové ochrany, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Přitom i opakovaná žádost, která formálně neuvádí nové skutečnosti či zjištění pro udělení azylu ani doplňkové ochrany, nemůže být podle názoru rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu považována za žádost shodnou, a tudíž nepřijatelnou, jestliže se od předcházejícího pravomocného rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany zásadním způsobem změnila situace v zemi původu a tato změna by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.*“
27. Citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu tedy směřují k tomu, že institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany by měl být použit pouze v odůvodněných případech. Na druhou stranu správní orgán má i u těchto žádostí

povinnost náležitě šetřit jejich relevanci, zejména pak má zjišťovat, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí nové skutečnosti relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nebyly bez jeho zavinění předmětem zkoumání v rámci řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, či zda nedošlo k takové změně situace v zemi původu žadatele, která by mohla odůvodňovat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Pokud žadatel o udělení mezinárodní ochrany takové nové skutečnosti uvádí nebo pokud došlo v zemi původu žadatele k relevantní změně okolností, je správní orgán povinen opakovanou žádost tohoto žadatele meritorně posoudit.

28. Srovnáním důvodů uvedených žalobcem již v řízeních o jeho předchozích žádostech o udělení mezinárodní ochrany s důvody uvedenými v řízení o jeho opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany se žalovaný v projednávané věci zabýval zejména na stranách 4 - 6 napadeného rozhodnutí. Přitom dospěl dle názoru zdejšího soudu ke správnému závěru, že žalobce uvedl ve své aktuální žádosti zčásti stejné důvody jako v předchozích dvou žádostech s tím, že za nové skutečnosti uvedené žalobcem lze považovat to, že mu ve Vietnamu hrozí trest smrti, protože X, neboť X a v jednom z projektů X. Jedná se zde však o skutečnosti, které byly žalobci známy již v době podání jeho první žádosti o mezinárodní ochranu, a proto bylo jeho povinností je uplatnit již v rámci první žádosti. Tím, že tak ze své vůle neučinil, nemohla být splněna podmínka přípustnosti opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany ve smyslu ust. § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Tvzení žalobce, že předmětné skutečnosti neuplatnil v průběhu předchozích správních řízení, protože se obával o svou bezpečnost, nemůže na shora uvedeném závěru nic změnit. Bylo by totiž mimo jiné poněkud proti smyslu azylového řízení, pokud by omluvou pro neuvedení všech skutečných důvodů žádosti o mezinárodní ochranu měly být obavy žadatele o svou bezpečnost, neboť obecně typickým důvodem či motivem žádosti o mezinárodní ochranu je právě ona obava žadatele o svoji bezpečnost či bezpečnost rodiny. Bylo proto jisté zcela na vůli žalobce, že nynější nové skutečnosti neuplatnil již v předchozích žádostech, o čemž svědčí mimo jiné i to, že v projednávané věci byl schopen svoje předchozí obavy o bezpečnost překonat, ačkoli je i nadále má, a to pouze na radu kamaráda.
29. Pokud jde o namítané nevyrozumění zástupce žalobce o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí, je třeba předně konstatovat, že žalovaný umožnil žalobci seznámit se s podklady rozhodnutí již v době, kdy ještě nebylo zastoupen, což se podává z protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany ze dne 17. 12. 2021, který je součástí správního spisu. Žádný právní předpis přitom neukládá žalovanému, aby v případě převzetí zastoupení v době po seznámení se s podklady rozhodnutí, ještě zvláště k témuž úkonu vyrozumíval zástupce účastníka řízení, nota bene když zástupce z řad advokátů by sám měl přinejmenším cítit povinnost při převzetí zastoupení požádat o nahlédnutí do správního spisu za účelem seznámení se s jeho obsahem. Na tom nic nemění ani ta okolnost, že od seznámení se s podklady rozhodnutí do vydání napadeného rozhodnutí uplynula relativně delší doba, neboť během této doby do správního spisy přibýly pouze doklady doručené žalobcem.
30. Co se týče možné změny situace v zemi původu žalobce, má soud za to, že žalovaný k situaci ve Vietnamu zajistil dostatek aktuálních podkladů uvedených v bodě 15 tohoto rozsudku, z nichž žádné relevantní změny ve Vietnamu oproti době, kdy bylo rozhodováno o předchozích žádostech žalobce, nevyplynuly. Žalobce sám pak žádné

skutečnosti, které by spočívaly ve změně situace v zemi jeho původu neuváděl, přesto žalovaný možnost změny situace ve Vietnamu posuzoval, a to konkrétně na str. 7 – 8 napadeného rozhodnutí.

31. K obecným námitkám žalobce uvedeným v žalobě ohledně porušení jednotlivých zákonných ustanovení zdejší soud uvádí, že v postupu žalovaného pochybení neshledal. Rozsah odůvodnění napadeného rozhodnutí je odpovídající jeho výroku, přičemž výklad zákona ze strany žalovaného v těchto ohledech zdejší soud neshledal chybným. Zároveň má zdejší soud za to, že žalovaný zjistil všechny rozhodné okolnosti a vyšel z řádně zjištěného skutkového stavu, když žalobci umožnil sdělit veškeré skutečnosti týkající se jeho žádosti.
32. Zdejší soud tak shrnuje, že správným je závěr žalovaného, že žalobce ve své opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvedl žádnou novou skutečnost, která by byla relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, a která zároveň nebyla bez jeho zavinění předmětem zkoumání v rámci řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Rovněž správný je i závěr žalovaného o tom, že od doby meritorního posuzování předchozí žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany nedošlo ve Vietnamu k žádné zásadní změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost opakované žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany.
33. S ohledem na shora uvedené proto nezbyvá zdejšímu soudu než uzavřít, že žalovaný se s opakovanou žádostí žalobce o udělení mezinárodní ochrany řádně vypořádal, dostatečně odůvodnil, proč tuto žádost meritorně nepřezkoumal, a postupoval v souladu s právními předpisy, když řízení o této žádosti zastavil podle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu, jelikož tato žádost byla shledána nepřipustnou podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu ve spojení s ustanovením § 11a odst. 1 zákona o azylu.

VI. Závěr a náklady řízení

34. Zdejší soud tak ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobcem uplatněny. Zároveň v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž by bylo nutno přihlížet z úřední povinnosti. Podanou žalobu proto zdejší soud zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
35. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků zdejší soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 21. června 2023

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D., v. r.
samosoudce